

Велика визита из Нове Пеште

Своју трагикомедију у два дела познати мађарски глумци одиграли пред препуним гледалиштем ловранске летње сцене. – Успех копродукције Позоришта Нова Пешта и СПМ-а подстакло размишљања о наставку сарадње.

Представу Велика визита, познатог мађарског писца Тибора Ђурковића, обрадила су већ многа позоришта у Мађарској, а комад је извођен и на телевизији. Радња се одвија у четворокреветној соби, на одељењу хирургије једне измишљене болнице, где пацијенти у зависности од свог душевног стања и темперамента различито доживљавају своју судбину, коју су им доделили особље болнице и лекари. Цео комад је једна „велика визита“, која поставља дијагнозу човечанства, јед-

ти мађарски глумци попут Габора Харшањија, Ленке Лоран, Ласла Доже и других. Након представе, на изненађење публике, Габор Харшањи је отпевао песму *Кад би ове руже мале*, уз пратњу Милана Руса на хармоници, чиме је изазвао бурне аплаузе публике.

Према речима Милана Руса, који је тумачио једну од главних улога, текст је настао тако што је Ђурковић лежао је у болници, где му се веома допадала једна медицинска сестра.

Ленке Лоран:

Сцена ме држи у животу

– Мени је врло драго што могу да дам изјаву за ваш лист, пошто сам са фамилијом дуги низ година ишла на летовање у бившу Југославију. Ваш народ ми је јако близак, као и његов менталитет и баш ме радује што сам могла да гостујем на овој дивној сцени код вас. Од своје седме године сам на сцени, а сада имам 84. Радим не-престано. Ако ми Бог да снаге желеда бих још неколико година да глумим и да будем на сцени. Сцена ми је све и она ми и дан данас даје енергију за живот.

Габор Харшањи:

Волео бих да играм на српском

– За мене је важно да очувамо културу једни другима, да се поштујемо и да уживамо у предностима и лепотама те две културе, увек када смо у могућности. Искрено речено, већ сам много пута поменуо Милану да бих радо научио и извео неколико драма српских писаца, а и од Крлеже. Знам да је он по националности био Хрват, али јако волим његове комаде. Радо бих изводио и неке комедије које су преведене са српског, али

то је јако тешко. На сцени се можете бавити хумором тек ако у потпуности познајете језик и владате њиме. Ја мислим да драма може да прође са неким акцентом, а код хумора треба све јако осећати и познавати дух језика. Свака нација има другачији хумор, али јако бих научио један српски комад и то на српском језику.

ово наше друштво. Такве утиске су са мном поделиле и моје колеге. Иначе, кажу да је простор у Ловри јако добар и да је добро овде играти. Мало су се уплашили од кише и хладноће, па су уместо у пицамама и спаваћницама играли у треникама. Имали смо две генералне пробе у Новој Пешти, а ово овде је премијера. Ленке је рекла да оне две публике нису равне овој публици, која је разумела о чему се ту ради и јако им се допало. Глумци су се захвалили што сам их довео у ово место – рекао нам је Милан Рус, који размишља о томе да овај комад преведе на српски језик и уврсти га у репертоар СПМ-а, као што је то урадио и са представом *Креће се штација*.

Познати глумац Габор Харшањи, још увек узбуђен након представе, за наш лист је рекао да је дивно што су наспрам њега седели људи који разумеју оба језика и да је баш због тога, у знак поштовања према њима, желео да их изненади и отпева на српском језику песму *Кад би ове руже мале*.

– Ово је један јако добар начин

повезивања култура и свакако мислим да ове две културе имају будућност. Не налазим се први пут у Ловри. Пре много година смо овде у близини, на обали Дунава, снимали познату телевизијску серију *За један сат бићу ту*, чији наслов знам и на српском. Више пута сам наступао у Србији и увек ми је било лепо.

Глумица Ленке Лоран нам је после представе рекла да је ловранска публика била сјајна, да су се гледаоци саживели са овим комадом и осетили да је све слично као и у стварном животу:

– Видели су да се ствари исто тако дешавају у стварности, као што смо ми глумци одиграли. Било нам је драго што су наш труд већ током представе наградили аплаузима.

Сам редитељ Ласло Дожа такође каже да је публика у Ловри била фантастична:

– Тако су преживели целу представу као да су и они део ње. Волео бих да овде изведемо још много комада и зато нестрпљиво чекам позиве домаћина – рекао нам је видно задовољни редитељ.

Предраг Алексов

ноставности, храбрости, погрешности, угрожености и лукавству човека.

Ликове у представи тумаче позна-

– Ово је једна јако сатирична представа, попут оних које је писао наш Дориф. Аутор пише о проблематици која и те како карактерише

